

Rapport

Datum: 18 oktober 2005
Rapportnummer: 2005/317

Klacht

Verzoeker klaagt over de wijze waarop enkele ambtenaren van het regionale politiekorps Hollands Midden zijn opgetreden naar aanleiding van een incident waarbij verzoeker werd mishandeld door de nieuwe partner van zijn ex-partner. In het bijzonder klaagt hij over de niet onpartijdige wijze waarop deze ambtenaren de mishandeling aan het advies- en meldpunt kindermishandeling (AMK) hebben gemeld.

Voorts klaagt verzoeker erover dat de klachtbehandelaar hem onvoldoende in de gelegenheid heeft gesteld om zijn klacht toe te lichten en aanvullingen te geven.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 18 juni 2003 bracht verzoeker zijn twee kinderen volgens afspraak terug naar zijn ex-partner. Nadat hij ten afscheid naar zijn kinderen had gezwaaid, zag hij dat een voor hem onbekende man uit de richting van het huis van zijn ex-partner kwam aanrennen. Deze man trapte de ruit in van het rechterportier en dreigde volgens verzoeker met de woorden "ik maak je af". Daarna sloeg de man hem meerdere malen met zijn vuist op zijn hoofd en gezicht. Hij bleef roepen "ik maak je af, klootzak". Terwijl hij dat deed, trok verzoekers oudste zoon aan de broek van de man en vroeg hem op te houden.

2. Verzoeker slaagde erin bij buurtgenoten hulp te zoeken, die reeds een melding bij de politie hadden gedaan. Toen enkele ambtenaren van het regionale politiekorps Hollands Midden arriveerden, was de man nog altijd aan het dreigen richting verzoeker. In het proces-verbaal werd vastgelegd dat de man een slaande beweging in de richting van verzoeker maakte. De politie hield de man vervolgens aan. Verzoeker deed diezelfde dag aangifte tegen de man wegens mishandeling.

3. Voorts nam de politie enkele getuigenverklaringen op, waaronder een verklaring van verzoekers ex-partner, V. Deze verklaarde onder meer dat zij in het verleden psychisch was mishandeld door verzoeker, dat zij een nieuwe vriend had met wie zij had gesproken over de psychische mishandelingen, dat haar nieuwe vriend zich dit had aangetrokken en dat zij had gezien dat haar nieuwe vriend haar ex een klap had gegeven. Ook vertelde zij dat een van haar kinderen huilend haar huis was binnengelopen, terwijl het andere kind nog op straat stond. Daarnaast vertelde zij ook dat zij, op de dag dat ze wegging van haar ex, door hem was geslagen en in het gezicht was gespuugd. Hun kinderen hadden dit gezien.

4. In een proces-verbaal legde R., brigadier van politie, vast dat - gezien het feit dat de kinderen getuige waren geweest van de mishandeling door de nieuwe vriend van hun moeder - een melding was gedaan aan het advies- en meldpunt kindermishandeling

Rotterdam (voortaan: AMK)

5. In de zorgmelding aan het AMK vermeldde politieambtenaar R. de volgende zorgen:

"Problematiek:

communicatie tussen moeder en vader is slecht.

Korte omschrijving problematiek:

Kinderen waren getuige van mishandeling van hun vader door nieuwe vriend van moeder.

Hoe lang bestaat het probleem, zijn eerdere incidenten bekend?

Kinderen zijn in het verleden getuige geweest van mishandeling door (....; N.o.) vader."

6. Bij brief van 14 augustus 2003 diende verzoeker een klacht in bij het regionale politiekorps Hollands Midden over onder meer de onjuiste en onvolledige melding aan het AMK en de misleidende verklaring van zijn ex-partner met betrekking tot hun relatie. Volgens verzoeker was de verklaring van zijn ex-partner voor waarheid aangenomen, terwijl aan hem niets was gevraagd. Hij vond dat de politie geen neutrale houding had aangenomen in de melding aan het AMK, waardoor zijn eer en goede naam in het geding kwam.

Ook vond verzoeker dat zijn aangifte moest worden aangevuld met het feit dat de vriend van zijn ex een geoefende kickboxer is, dat de man hem in het zicht van de politie vol op zijn hoofd had getroffen en niet slechts een slaande beweging had gemaakt. Voorts wist verzoeker nog een getuige die een verklaring kon afleggen, maar die niet door de politie was verhoord.

I. Ten aanzien van de melding aan het AMK

Bevindingen

1.1. Verzoeker klaagt over de niet onpartijdige wijze waarop enkele ambtenaren van het regionale politiekorps Hollands Midden de mishandeling door de nieuwe vriend van zijn ex-partner aan het AMK hebben gemeld.

1.2. In zijn brief aan de Nationale ombudsman schreef verzoeker dat de politie de verklaring van zijn ex-partner voor waarheid had aangenomen, waardoor hij de schuld in de schoenen geschoven kreeg voor het ontstaan van de mishandeling. Kort na het incident werd dit namelijk bevestigd toen een politieambtenaar tegen hem opmerkte dat "dit niet zomaar was gebeurd" en "dat hier heel wat aan vooraf was gegaan". Volgens verzoeker had de politie zich laten leiden door de valse beschuldigingen van zijn ex. Later had een

andere politieambtenaar tegen verzoeker opgemerkt dat hij "verder moest gaan met zijn leven en dat hij zijn ex-partner moest loslaten". Volgens verzoeker was er sprake van een onjuist en niet neutraal beeld bij de politie, hetgeen tot uiting was gekomen in de melding aan het AMK. Verzoeker had op zich geen moeite met de melding, wel met de inhoud van de melding.

2.1. De beheerder van het regionale politiekorps Hollands Midden acht de klacht niet gegrond. Hij baseerde deze conclusie op de bevindingen van de klachtencommissie van politie Hollands Midden, die de korpsbeheerder op 21 juli 2004 had geadviseerd over de afdoening van de klacht van 14 augustus 2004.

2.2. In haar advies aan de korpsbeheerder had de klachtencommissie vermeld dat er volgens de betrokken politieambtenaar geen sprake was van bevooroordeeldheid ten nadele van verzoeker. De politieambtenaar had zijn melding aan het AMK gedaan met het oog op het welzijn van de kinderen, waarbij hij zich had gebaseerd op de mededelingen van zowel verzoeker als zijn ex-partner dat de communicatie tussen hen via e-mail verliep, alsmede op informatie uit het bedrijfsprocessensysteem (BPS) waarin meerdere meldingen van V. over mishandeling door verzoeker te vinden zijn.

2.3. De klachtencommissie was van mening dat de politie in haar hulpverleningstaak melding kan doen aan hulpverleningsinstanties, wanneer zij daartoe aanleiding ziet. Volgens de klachtencommissie ligt het voor de hand dat de politie daarbij gebruik maakt van meldingen die bij haar bekend zijn. Dat de politieambtenaar in de melding aan het AMK had aangegeven dat de communicatie tussen verzoeker en zijn ex slecht was achtte de klachtencommissie behoorlijk, alhoewel enige uitleg omtrent de communicatie enkel via e-mail wel op zijn plaats was geweest vanwege de kans op misverstanden. Ten aanzien van de vraag over de duur van de problematiek overwoog de klachtencommissie dat de bewoordingen waarin een melding wordt gedaan zorgvuldig moet worden gekozen en niet voor verschillende uitleg vatbaar mag zijn. De commissie had voorts kennisgenomen van enkele mutaties in het BPS ter zake de relatieproblemen tussen verzoeker en zijn ex-partner. Daarin was sprake van bedreiging en mishandeling van de ex-partner door verzoeker. De klachtencommissie was van mening dat niet viel uit te sluiten dat de kinderen hiervan getuige waren geweest. Hoewel verzoeker deze meldingen als leugenachtig had bestempeld, waren er volgens de klachtencommissie geen aanwijzingen dat de zienswijze van verzoeker wel op waarheid zou berusten. De klachtencommissie zag daarom geen aanwijzingen dat de betrokken ambtenaar onjuiste informatie had verstrekt aan het AMK. Naar haar aard was de omschrijving in de melding behoorlijk, en niet ten nadele van verzoekers eer en goede naam, aldus de klachtencommissie. Overigens achtte de klachtencommissie verzoekers klacht op een enkel onderdeel wel gegrond, en merkte op dat bijvoorbeeld de naamsvermelding van de kinderen en de woonsituatie niet naar behoren was gedaan in de melding aan het AMK en dat de betrokken ambtenaar meer zorgvuldigheid had moeten betrachten.

3. Betrokken ambtenaar R. verklaarde aan de Nationale ombudsman dat hij op 18 juni 2003 naar aanleiding van de mishandeling ten overstaan van de kinderen overleg had gevoerd met collega's van jeugd- en zedenzaken, waarbij was besloten om diezelfde dag een informatieve melding te doen aan het AMK, waarbij het belang van de kinderen voorop stond. Zoals bovendien bleek uit het BPS, had de moeder al eerder bij de politie meldingen gedaan over mishandelingen door verzoeker. Zij had daarbij de politie verzocht er verder geen actie op te ondernemen. De betrokken ambtenaar zond de Nationale ombudsman afschriften van vijf meldingen, gedaan tussen 9 juli 2001 en 5 september 2001.

4. Betrokken ambtenaar S. verklaarde aan de Nationale ombudsman dat verzoeker hem meerdere malen had gebeld naar aanleiding van de mishandeling, waarbij S. de indruk kreeg dat verzoeker de zaak niet kon loslaten. Vanuit zijn eigen ervaring in een scheiding had S. hem gezegd dat het verstandig zou zijn door te gaan met zijn leven en dat hij het verleden achter zich moest laten. Hij had die opmerking met de beste bedoeling gedaan. Wat betreft de melding aan het AMK vond S. dat de politie hierbij had gehandeld volgens de geijkte procedures en daarbij geen oordeel geeft. Hij had dit proberen uit te leggen aan verzoeker.

5. Politieambtenaar M. die in het kader van de interne klachtenprocedure bij de zaak betrokken was geraakt, gaf aan de Nationale ombudsman aan dat hij aan verzoeker had uitgelegd hoe de procedure omtrent meldingen aan het AMK is. Hij had hierbij opgemerkt dat de politie geen waardeoordeel geeft, omdat het AMK alles dient te onderzoeken. Ondanks die uitleg bleef het een punt van onenigheid.

6. In reactie op de verklaringen van de betrokken ambtenaren liet verzoeker weten pas tijdens de klachtenprocedure op de hoogte te zijn geraakt van de meldingen door zijn ex. Hij had daarom bij de politie aangifte van 'valse meldingen' en smaad en laster gedaan tegen zijn ex-partner. Door de wijze waarop de politie de melding aan het AMK had gedaan, was een beeld geschetst dat verzoeker de boosdoener was, die de mishandeling door de nieuwe vriend van zijn ex wel verdiend zou hebben. Hij zou door dat geschetste beeld vanuit een achterstandspositie zijn gestart en had veel moeite moeten doen om het beeld bij het AMK recht te zetten, iets wat hem inmiddels wel was gelukt.

Beoordeling

7. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden.

8. Een ieder die vermoedt dat een kind wordt mishandeld, verwaarloosd of seksueel misbruikt kon vanaf juni 2003 op grond van de toenmalige Wet op de jeugdhulpverlening (zie Achtergrond onder 1.) een melding doen aan het AMK. In de Aanwijzing huiselijk geweld van april 2003 is daarbij tevens vastgelegd dat het optreden van politie mede dient ter behartiging van de belangen van kinderen die getuige van het geweld zijn (zie

Achtergrond, onder 3.). De aanleiding van de melding in deze zaak was het feit dat de kinderen getuige waren van de mishandeling van verzoeker, hun vader, door de nieuwe vriend van hun moeder. De gegevens die meewogen in het doen van de melding waren de verklaring van verzoekers ex-partner op 18 juni 2003, alsmede enkele meldingen van bedreiging en mishandeling die zij in 2001 bij de politie had gedaan.

De Nationale ombudsman stelt vast dat de melding aan het AMK op 18 juni 2003 een feitelijke vaststelling bevat van mishandeling in het verleden van zijn ex-partner door verzoeker. Nu de ex-partner slechts meldingen heeft gedaan en kennelijk nooit een aangifte heeft gedaan en de gestelde mishandeling evenmin vaststaat, is de Nationale ombudsman van mening dat de politie onzorgvuldig heeft gehandeld door de meldingen uit het verleden als feit te presenteren. Hieraan doet niet af dat het AMK zelf een onderzoek naar de gemelde situatie zal instellen. Door de melding aan het AMK niet nader toe te lichten en te nuanceren, heeft de politie gehandeld in strijd met het verbod van vooringenomenheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van de klachtbehandeling

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er voorts over dat de klachtbehandelaar hem onvoldoende in de gelegenheid heeft gesteld om zijn klacht toe te lichten en aanvullingen te geven. Tijdens een gesprek met de klachtbehandelaar op 16 oktober 2003, liet verzoeker weten dat volgens hem in het dossier naar aanleiding van de strafzaak tegen de vriend van zijn ex enerzijds zaken waren vermeld dan wel verklaringen waren opgenomen die geen relevantie hadden voor de strafzaak. Daarom had verzoeker, zo schreef hij aan de Nationale ombudsman, de politie proberen te overtuigen van de werkelijke achtergrond van de mishandeling. Hij had documentatie willen overhandigen waaruit zou blijken dat de verklaring van zijn ex onheus was, bijvoorbeeld dat er gedurende de relatie met zijn ex nooit politiecontacten waren geweest, dat de scheiding in onderling overleg en met tussenkomst van een gezamenlijke vertrouwenspersoon was geregeld en dat er een goedlopende co-ouderschapsregeling bestond sinds de scheiding.

Anderzijds vond verzoeker dat zaken die wel relevantie voor de strafmaat van de verdachte hadden, niet of nauwelijks waren opgetekend in het dossier, zo liet hij de klachtbehandelaar weten.

2.1. De korpsbeheerder acht ook deze klacht niet gegrond op basis van het advies van de klachtencommissie naar aanleiding van de interne klachtenprocedure.

2.2. De klachtencommissie had op grond van het klachtendossier en het verslag van de klachtbehandelaar, de heer Mi., vastgesteld dat deze verzoeker telefonisch had gesproken op 16 oktober 2003, op 20 oktober 2003 en op 24 oktober 2003. Voorts had verzoeker op 21 oktober 2003 een memo gestuurd aan de klachtbehandelaar, welke door de klachtbehandelaar bij het eindrapport aan de districtschef was gevoegd. Daarnaast had verzoeker op 16 september 2003 in het kader van een bemiddelingsgesprek persoonlijk gesproken met de teamchef, de heer M., waarbij een gespreksverslag was opgemaakt dat eveneens aan de districtschef was gezonden. Op grond hiervan oordeelde de commissie dat verzoeker ruimschoots in de gelegenheid was gesteld om zijn zienswijze kenbaar te maken en vond dat de klachtbehandelaar behoorlijk had gehandeld.

2.3. In de rapportage aan de districtschef, schreef de klachtbehandelaar Mi. dat hij naar aanleiding van verzoekers klacht aan het Openbaar Ministerie hun visie had gevraagd over de klacht. Het Openbaar Ministerie had op 20 oktober 2003 gereageerd dat de politie in deze zorgvuldig had gehandeld. Op basis van de processen-verbaal en gesprekken met enkele betrokken ambtenaren, merkte de klachtbehandelaar op dat de stukken op zakelijke wijze waren geanalyseerd en afgewerkt, waarbij zij het Openbaar Ministerie op een correcte manier hadden geïnformeerd over wat had plaatsgevonden. Hij adviseerde aan de districtschef dat niet kon worden vastgesteld dat, voor zover strafrechtelijk of strafvorderlijk noodzakelijk, de feiten onjuist of onvolledig door de politie in of bij het proces-verbaal zouden zijn gerelateerd.

2.4. De betrokken ambtenaar M. die in het kader van een bemiddelingsgesprek met verzoeker had gesproken, gaf aan de Nationale ombudsman aan dat verzoeker ook bij hem reeds had geklaagd over de inhoud van het proces-verbaal. M. had verzoeker uitgelegd dat de politie in feite op instructie van de officier van justitie werkt. Als de officier van justitie denkt dat de opsporingen niet tot een afdoende resultaat kunnen leiden voor de rechter, dan zal de politie meer opsporingswerk doen. In dit geval was de informatie zoals vastgelegd in het proces-verbaal kennelijk voldoende om tot een veroordeling te komen.

Wat betreft de melding aan het AMK, had verzoeker een dossier meegenomen met de achtergrond van zijn relatie. M. had aangegeven daar geen gebruik van te zullen maken, omdat het AMK zelf onderzoek instelt en het verhaal verder buiten de politie om gaat.

2.5. Betrokken ambtenaar S. gaf aan de Nationale ombudsman aan dat verzoeker na het incident op 18 juni 2003 contact met hem had opgenomen onder meer om zijn aangifte uit te breiden en aan te vullen, bijvoorbeeld met de informatie dat de verdachte een zwarte band in taekwondo bezat. S. had aan verzoeker verteld dat dat niet relevant was, en dat als de officier van justitie meer informatie in de aangifte wilde, dan zou de politie dat wel van de officier vernemen, aldus S.

2.6. Betrokken ambtenaar R. gaf aan de Nationale ombudsman aan dat de politie op 18 juni 2003 helaas niet had kunnen voorkomen dat verzoeker nog een keer op zijn

gezicht werd geslagen door de vriend van verzoekers ex.

3.1. In reactie op de verklaringen van de betrokken ambtenaren gaf verzoeker aan dat hij in feite vanuit een achterstandspositie moest reageren op alles wat gebeurde na de mishandeling. Hij was in de zomer van 2003 niet op de hoogte geweest van de eerdere meldingen door zijn ex, maar kreeg tijdens het gesprek met politieambtenaar S., kort na de aangifte, de indruk dat de politie al een standpunt over de relatie tussen hem en zijn ex had ingenomen. Hierdoor vond verzoeker dat hij ook met betrekking tot de verslaglegging voor het proces-verbaal ten aanzien van de mishandeling op 18 juni 2003 in een achterstandspositie stond. Verzoeker gaf aan dat de politie bijvoorbeeld nu pas erkende dat hij inderdaad een vuistslag op zijn gezicht had gekregen, nadat de politie reeds ter plaatse was gearriveerd, in plaats van de slaande beweging richting zijn hoofd zoals in het proces-verbaal stond opgetekend.

3.2. Naar aanleiding van het verslag van bevindingen, liet verzoeker nog weten dat de politie naar zijn mening vanaf het begin een tunnelvisie had gehad op de gang van zaken, veroorzaakt door enkele onbevestigde meldingen in 2001 en een verklaring die zijn ex-partner in 2003 had gedaan na de mishandeling van verzoeker door haar nieuwe vriend. Verzoeker vond dat de politie zijn versie van de achtergrond en de relatie met zijn ex-partner in overweging had moeten nemen om een beter beeld te krijgen. De reden voor hem om de relevante stukken aan de politie te overhandigen was om de waas rond zijn goede naam en eer weg te nemen en bij te dragen aan zijn gevoel van eigenwaarde en rechtvaardigheid. Verzoeker merkte op dat het kennelijk heel eenvoudig is om iemand zwart te maken en dat je je daartegen maar moeilijk kunt beschermen. Hij begreep niet waarom de politie het verhaal van zijn ex-partner aannemelijk had gevonden zonder nader van verzoeker zelf te horen, terwijl bovendien vaststond dat er in de 17 jaar durende relatie nooit een politiecontact was geweest. Hij had zich tot meerdere politieambtenaren gewend met het verzoek om zijn klacht toe te lichten en aanvullingen te geven om zijn recht te halen, zo vertelde verzoeker.

Beoordeling

4. Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. Dit beginsel impliceert dat een politieambtenaar aan een burger de gelegenheid moet bieden zijn standpunt naar voren te brengen en te verdedigen, en het daaraan tegenovergestelde standpunt van de politie zelf of van anderen te bestrijden.

5. In dit geval klaagde verzoeker erover dat hij geen informatie kon toevoegen aan zijn aangifte van mishandeling teneinde de zaak tegen de verdachte sterker te maken. Daarnaast was hij van mening dat zaken met betrekking tot zijn vorige relatie geen plaats hadden in het proces-verbaal naar aanleiding van de mishandeling. Zo de politie die informatie wel wilde gebruiken in het proces-verbaal, dan wilde verzoeker dat aanvullen

met stukken waaruit volgens hem bleek hoe de relatie met zijn ex was. Tijdens de klachtbehandeling kreeg hij naar zijn mening niet de gelegenheid om dit toe te lichten en aanvullingen op het proces-verbaal te maken.

6. De Nationale ombudsman stelt vast dat verzoeker éénmaal tijdens een bemiddelingspoging naar aanleiding van zijn klacht een toelichting heeft gegeven op zijn klachten. Hiervan is een verslag opgemaakt. Daarna is de klacht formeel in behandeling genomen, waarbij verzoeker driemaal heeft gesproken met de klachtbehandelaar en een memo heeft toegezonden waarin zijn standpunt nogmaals was toegelicht. Op grond hiervan kan de Nationale ombudsman niet anders dan vaststellen dat de politie verzoeker meermaals in de gelegenheid heeft gesteld om zijn klacht toe te lichten. In zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

Wat betreft het overhandigen van stukken waaruit zou blijken hoe de relatie met zijn ex-partner in werkelijkheid was, merkt de Nationale ombudsman op dat wettelijk is voorgeschreven dat het AMK is belast met het doen van onderzoek naar aanleiding van een zorgmelding. De stukken die verzoeker wilde overhandigen waren voornamelijk van belang voor het onderzoek door het AMK. De Nationale ombudsman acht het dan ook niet onjuist dat de politie heeft geweigerd om deze stukken bij het proces-verbaal te voegen en verzoeker heeft verwezen naar het AMK. De politie heeft hiermee niet gehandeld in strijd met het beginsel van fair play.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Hollands Midden is gegrond ten aanzien van:

de inhoud van de melding aan het AMK, vanwege schending van het verbod van vooringenomenheid;

en niet gegrond ten aanzien van:

de klachtbehandeling.

Onderzoek

Op 18 oktober 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. te B., met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Hollands Midden. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Hollands Midden, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Hollands Midden verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Tevens werd aan drie betrokken ambtenaren een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Twee betrokken ambtenaren deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag aan te vullen. De korpsbeheerder en een betrokken ambtenaar gaven binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Aangifte van verzoeker, 18 juni 2003

Getuigenverklaring van V., 18 juni 2003.

Hoofd proces-verbaal van politie van 18 juni 2003.

Proces-verbaal van verhoor van C., 18 juni 2003.

Getuigenverklaring van A., 18 juni 2003.

Zorgmelding aan het advies- en meldpunt kindermishandeling door de heer R. van het regionale politiekorps Hollands Midden, 18 juni 2003.

Klacht van verzoeker over politie Hollands Midden, 14 augustus 2003.

Ontvangstbevestiging klacht met aankondiging bemiddelingsgesprek, 26 augustus 2003.

Bemiddelingsgesprek op 16 september 2003, met gespreksverslag van 30 september 2003 van de heer M. van het regionale politiekorps Hollands Midden.

Brief van 10 oktober 2003 van de korpschef dat de klacht in formele behandeling wordt genomen.

Brief van 13 oktober 2003 van de politie aan de officier van justitie met het verzoek een standpunt in te nemen ten aanzien van de klacht.

Brief van 16 oktober 2003 van de politie aan verzoeker over de klachtenprocedure.

Reactie van de officier van justitie van 20 oktober 2003.

Memo van verzoeker aan de klachtbehandelaar met een samenvatting van de gronden van zijn klacht, 21 oktober 2003.

Eindrapportage door de klachtbehandelaar, 3 november 2003.

Klachtafhandelingsbericht van de districtschef aan de korpsbeheerder Hollands Midden, 9 december 2003.

Klachtafhandelingsbericht van de korpschef aan verzoeker, 16 december 2003.

Reactie van verzoeker op 19 januari 2004 naar aanleiding van klachtafhandeling.

Uitnodiging voor een zitting van de klachtencommissie op 14 mei 2004, van 11 februari 2004.

Brief met aanvullende informatie van verzoeker van 27 mei 2004 aan de secretaris van de klachtencommissie.

Voorlopig en finaal verslag van de zitting van de klachtencommissie, 21 juli en 30 augustus 2004.

Brief van de korpsbeheerder aan verzoeker over klachtafhandeling, 30 augustus 2004.

Verzoekschrift aan de Nationale ombudsman, 18 oktober 2004.

Reactie van de korpsbeheerder Hollands Midden op de klacht, 13 april 2005.

Telefonische reactie van verzoeker op 19 mei 2005.

Verklaringen van de betrokken ambtenaren, M. (26 mei 2005), S. (21 juni 2005) en R. (22 juni 2005), met meldingen uit 2001.

Telefonische reactie van verzoeker op 25 juli 2005, met aanvullende schriftelijke stukken.

Telefonische reactie van verzoeker op 20 september 2005 met aanvullende schriftelijke informatie.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Wet op de jeugdhulpverlening (zoals geldig vanaf 1 juni 2003, inmiddels vervallen en vervangen door de Wet op de Jeugdzorg)

Artikel 34a, eerste lid onder a en derde lid

"1. Een advies- en meldpunt kindermishandeling heeft, onverminderd de taken van de raad voor de kinderbescherming, tot taak:

a. het naar aanleiding van een melding van kindermishandeling of een vermoeden daarvan onderzoeken of sprake is van kindermishandeling;

3. Onder kindermishandeling wordt in dit hoofdstuk verstaan: elke vorm van een voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of van onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel."

Artikel 34c, derde lid

"Degene die op grond van een wettelijk voorschrift of op grond van zijn ambt of beroep tot geheimhouding is verplicht, kan, zonder toestemming van degene die het betreft, aan een advies- en meldpunt kindermishandeling inlichtingen verstrekken, indien dit noodzakelijk kan worden geacht om een situatie van kindermishandeling te beëindigen of een redelijk vermoeden van kindermishandeling te onderzoeken."

2. AMK informatiefolder voor beroepskrachten

"Melding

Ziet u, eventueel na een adviesgesprek, geen kans om zelf iets met uw vermoedens van kindermishandeling te doen, dan kunt u een melding doen. Want iedereen die vermoedt dat een kind wordt mishandeld, verwaarloosd of seksueel misbruikt, heeft het recht om zijn vermoedens bij het AMK te melden: een leerkracht, een huisarts, een politiefunctionaris of bijvoorbeeld een buurman.

Na een geaccepteerde melding stelt het AMK een onderzoek in naar de gezinssituatie van het kind. Blijkt het kind inderdaad in de knel te zitten, dan organiseert het AMK hulp, zodat de situatie voor het kind verbetert. Het AMK biedt zelf geen hulp, maar zorgt er wel voor dat de noodzakelijke hulp in gang wordt gezet. Het onderzoek en de keuze van hulpverlening gebeurt zoveel mogelijk in overleg met de ouders. In ernstige gevallen kan het AMK de kindermishandeling melden aan de Raad voor de Kinderbescherming, zodat de procedure voor een kinderbeschermingsmaatregel in gang kan worden gezet. Het AMK doet dit alleen als hulpverlening niet voldoende wordt geacht om de situatie voor het kind te verbeteren of als de ouders niet bereid zijn om de noodzakelijke hulp te accepteren.

(...)

Na een melding is het AMK verantwoordelijk voor het onderzoek en voor het in gang zetten van de stappen die daarna moeten volgen. Voor het doen van het onderzoek, heeft het AMK uiteraard informatie nodig, zoals uw eigen naam, functie en adres, en de naam en het adres van het kind, voor zover deze gegevens bij u bekend zijn."

2. Aanwijzing huiselijk geweld, inwerkingtreding 1 april 2003. Stcrt. 2003, 61

"Achtergrond

(...)

Kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld ondervinden daarvan veelal schadelijke gevolgen.

Deze aspecten vragen om een specifieke strafrechtelijke aanpak. In de kabinetsnota 'Privé geweld, publieke zaak' van april 2002 wordt een integrale aanpak onder regie van de gemeente bepleit om huiselijk geweld beter te kunnen bestrijden. Deze aanwijzing vloeit mede voort uit de beleidslijn die met de kabinetsnota is ingezet.

(...)

Het optreden van politie en OM dient mede ter behartiging van de belangen van het slachtoffer en de eventuele kinderen die getuige zijn van het geweld."